

2017 ಕ.ತೀ.ವ 74

(ಧಾರವಾಡ ಪೀಠ)

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್

ಎಂ.ವಿ. ಪೆರುಮಾಳ್‌ರವರು ಮೃತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತ
ವಾರಸುದಾರರು -ವಿರುದ್ಧ- ಶ್ರೀ ಎ. ವಿಜಯ್ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಇತರರು*

ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ XLIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 1(ಜೆ) ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣ
ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿ.

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ವಿರುದ್ಧ ಎದುರುದಾರರು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಹೂಡಿದ್ದ ಜಾರಿ ಅರ್ಜಿಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ
ಸಂಹಿತೆ ಕಲಂ 47 ಜೊತೆಗೋಡಿದಂತೆ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ
ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದ ಆದೇಶ
ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಸದರಿ ಮೇಲ್ಮನವಿ.

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಡವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ
ತಕರಾರರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸದ ಕಾರಣ ಅವರು ಮಾರಾಟವನ್ನು
ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಹೂಡಿದ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯು
ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಕಾಯಿದೆ ಕಲಂ 127ರಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ವಿಳಂಬಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು
ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸದರಿ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದೆ.

*ಎಂ.ಎಫ್.ಎ. ಸಂ. 5321/2014, ದಿನಾಂಕ: 2ನೇ ಜುಲೈ, 2015.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆ

ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ಗಳು

1. ಎಫಒರ್ 1990 ಎಸ್‌ಸಿ 119
ಅಂಬತಿ ನರಸಯ್ಯ -ವಿರುದ್ಧ-
ಎಂ. ಸುಬ್ಬ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು (ಉಲ್ಲೇ) 6
2. ಎಫಒರ್ 2001 ಕೆಫಒರ್ 294
ಗೀತಾಬಾಯಿ ಹಾಗೂ ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ-
ಭಾರತೀಯ ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹಾಗೂ ಇತರರು (ಉಲ್ಲೇ) 6
3. (1987)4 ಎಸ್‌ಸಿ 717
ಶಾಲಿಮಾರ್ ಸಿನಿಮಾ -ವಿರುದ್ಧ-
ಭಾಸಿನ್ ಫಿಲ್ಮ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು (ಉಲ್ಲೇ) 7
4. (1994) 1 ಎಸ್‌ಸಿ 131
ದೇಶ್ ಬಂಧು ಗುಪ್ತ -ವಿರುದ್ಧ-
ಎನ್.ಎಲ್. ಆನಂದ್ ಮತ್ತು ರಾಜಿಂದರ್ ಸಿಂಗ್ (ಉಲ್ಲೇ) 8
5. ಎಫಒರ್ 1956 ಎಸ್‌ಸಿ 87
ಮೆರ್ಟ್ ರಾಮಣ್ಣ -ವಿರುದ್ಧ- ನಲ್ಲಪರಾಜು ಮತ್ತು ಇತರರು (ಉಲ್ಲೇ) 8
6. ಎಫಒರ್ 1986 ಕೆಫಒರ್ 2081
ಮಾದಪ್ಪ -ವಿರುದ್ಧ- ಲಿಂಗಪ್ಪ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು (ಉಲ್ಲೇ) 9
7. (1994) 4 ಎಸ್‌ಸಿ 177
ಮೋಹನ್‌ಲಾಲ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಹರಿಪ್ರಸಾದ್ ಯಾದವ್ (ಉಲ್ಲೇ) 10
8. (1974)1 ಎಸ್‌ಸಿಆರ್ 372
ಗಜಧರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ-
ಬಾಬು ಭಕ್ತ ರತ್ನ ಮತ್ತು ಇತರರು (ಉಲ್ಲೇ) 13
9. (2008) 4 ಎಸ್‌ಸಿ 615
ಬರ್ಕತ್ ಆಲಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು -ವಿರುದ್ಧ-
ಬದ್ರಿನರೇನ್ (ಮೃತ) ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು (ಉಲ್ಲೇ) 23

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವತ್ಸ, ಹಿರಿಯ ವಕೀಲರು;

1 - 3ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ರವಿಶಂಕರ್ ಎಸ್, ವಕೀಲರು.

ತೀರ್ಪು

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಪಾಣೀಲ್ :

1. ದಿನಾಂಕ 8.10.2013ರಂದು ನೀಡಲಾದ ಮಾರಾಟ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಕೋರಿ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 47ನೇ ಪ್ರಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಓದಲಾದ XXI ನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ಋಣಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿ, ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೊರಡಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ 22.07.2014ರ ಆದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಲೆಗಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಡಿಕ್ರಿದಾರನು ಹಣ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಮೂಲ ದಾವೆ ಸಂಖ್ಯೆ 705/1994ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಸದರಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರರ/ತೀರ್ಪುಋಣಿಗಳ ತಂದೆಯಾದ ಪೆರುಮಾಳ್ ವಿರುದ್ಧ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಾವೆಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ 12.10.2007ರಂದು 1,00,000/- ರೂ. ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ, ಬಡ್ಡಿ ಹಾಗೂ ವೆಚ್ಚಗಳೊಂದಿಗೆ ಡಿಕ್ರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 1 ಹಾಗೂ 2ನೇ ಪ್ರತ್ಯಪೀಲುದಾರರು/ಡಿಕ್ರಿದಾರರು ಎಂ.ವಿ. ಪೆರುಮಾಳ್‌ರವರ ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಇ.ಪಿ.ಸಂಖ್ಯೆ 1230/2010ನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

3. ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಪು ಋಣಿಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ನೋಟೀಸು ನೀಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ತೀರ್ಪು-ಋಣಿಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಕ್ರಿದಾರನು ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಫ್ತಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ಕೋರಿ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ ವ್ಯವಹರಣೆಯ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಚರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಫ್ತಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು

ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಿಶಾನೆ ಸಿ.2 ಅರ್ಜಿಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವಂತೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಜಫ್ತಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಪು - ಋಣಿಗಳಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 18.11.2011ರಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿತು. ಸದರಿ ನೋಟೀಸು ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಅಂಚೆ ಷರಾದೊಂದಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿತು. ತರುವಾಯ ದಿನಾಂಕ 07.08.2012ರಂದು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಫ್ತಿ ವಾರಂಟನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

4. ವ್ಯವಹರಣೆಯ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಕಛೇರಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಜಫ್ತಿ ವಾರಂಟನ್ನು ಅಮಲ್ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜಫ್ತಿಗೊಂಡ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ರೂ.1,25,00,000/- ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿ, ಬೆಲೀಫ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಡಿಕ್ರಿದಾರನು ದಿನಾಂಕ 17.11.2012ರಂದು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 64/66ನೇ ನಿಯಮಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಐ.ಎ.-2ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಿನಾಂಕ 16.02.2013ರಂದು, 4, 5 ಹಾಗೂ 7ನೇ ತೀರ್ಪುಋಣಿಗಳಿಗೆ ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಿನಾಂಕ 22.03.2013ರಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಪುನಃ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ, ದಿನಾಂಕ 02.07.2013ರಂದು, ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಉದ್ಯೋಷಣಾ ನೋಟೀಸನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

5. ದಿನಾಂಕ 20.08.2013ರಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಮಾರಾಟ ನಡೆಸಲಾಯಿತು, ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿ ದಿನಾಂಕ 28.08.2013ರಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಸ್ವತ್ತನ್ನು ರೂ.1,11,00,000/-ಕ್ಕೆ ಹರಾಜು ಮಾಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರೂ.1,11,50,000/-ಕ್ಕೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹರಾಜು ಖರೀದಿದಾರನು ದಿನಾಂಕ 10.09.2013ರಂದು ಇಡೀ ಬಿಡ್ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಠೇವಣಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಡಿಕ್ರಿ ಮೊಬಲಗು ರೂ.5,28,534/- ಆಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಡಿಕ್ರಿದಾರನಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಪ್ರತಿಫಲದಿಂದ ಬಟವಾಡೆ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಗರ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿ

ಸಮಕ್ಷಮ ಠೇವಣಿಯಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಹರಾಜು ಖರೀದಿದಾರನಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 03.10.2013ರಂದು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ದಿನಾಂಕ 08.10.2013ರಂದು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ನಂತರ, ದಿನಾಂಕ 12.11.2013ರಂದು ತೀರ್ಪು ಋಣಿಗಳು ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಕೋರಿ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 47ನೇ ಪ್ರಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಓದಲಾದ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90 ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಯ ನಂತರ, ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಜಾ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಋಣಿಗಳು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೊರೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

6. ಅಪೀಲುದಾರರ - ತೀರ್ಪುಋಣಿಗಳ ಪರ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ವಕೀಲ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವತ್ಸರವರು, 'ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ'ಯ ನಮೂನೆ 24ರ ಅನುಬಂಧ-ಇ ಯಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾದ ನಮೂನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನೋಟೀಸನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ, ಸ್ವತ್ತಿನ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವ ಇಡೀ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ದೂಷಿತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 66ನೇ ನಿಯಮದ ನಿಬಂಧನೆ ಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹರಾಜಿನ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟದ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಸ್ವತ್ತು ಮುಂಚೆಯೇ ಜಫಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸ್ವತ್ತಿನ ಒಂದು ಭಾಗವು ಡಿಕ್ರಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟಿರುವುದೇ? ಅಥವಾ ಪೂರ್ತಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸದ್ಯದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸಿಂಧುವಾದ ಜಫಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಪಕ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ, ಎರಡೂ ಷರತ್ತುಗಳು ಪೂರೈಕೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಕೀಲರು

ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಅವರು **ಅಂಬತಿ ನರಸಯ್ಯ -ವಿರುದ್ಧ-**
ಎಂ. ಸುಬ್ಬ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು¹, ಮತ್ತು **ಗೀತಾಬಾಯಿ**
ಹಾಗೂ ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತೀಯ ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹಾಗೂ ಇತರರು²,
ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

7. ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಅನುಬಂಧ-ಇ ನಮೂನೆ 29ರಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಲಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ರಿಡಾರನಿಂದ ಮಾಡಲಾದಂತೆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪು-ಖುಣಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಲಾದಂತೆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಮೂದಿಸಿರಬೇಕು. ಆದರೆ, ಸದ್ಯದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಮೌಲ್ಯನಿರ್ಣಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ನಮೂದನೆಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇವರ ಮುಂದಿನ ವಾದವಾಗಿದೆ. **ಶಾಲಮಾರ್ ಸಿನಿಮಾ -ವಿರುದ್ಧ - ಭಾಸಿನ್ ಫಿಲ್ಮ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು**³, ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಪಿನತ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ವಕೀಲರು, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 66ನೇ ನಿಯಮದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಕಲನಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಗಮನಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಖಚಿತಗೊಳಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೌಲ್ಯನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾರಾಟದ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೌಲ್ಯನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವ ಮೌಲಿಕ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮಾರಾಟದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಅದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸದರಿ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1. ಎಐಆರ್ 1990 ಎಸ್‌ಸಿ 119

2. ಎಐಆರ್ 2001 ಕೆಎಆರ್ 294

3. (1987)4 ಎಸ್‌ಸಿ 717

8. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವತ್ಸರವರು **ದೇಶ ಬಂಧು ಗುಪ್ತ -ವಿರುದ್ಧ- ಎನ್.ಎಲ್. ಆನಂದ್ ಮತ್ತು ರಾಜಂದರ್ ಸಿಂಗ್**⁴, ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆಯೂ ಸಹ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗೆ ನೋಟೀಸು ನೀಡದಿರುವುದು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮೌಲ್ಯದ ಅಂದಾಜನ್ನು ಅವನು ಹೇಳಲು ಅಸಮರ್ಥಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಮಾರಾಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾದ ಬಿಡ್ಡರ್‌ಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗೆ ನೋಟೀಸು ನೀಡದೆ ಮಾಡಲಾದ ಮಾರಾಟವು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗಿದೆ. ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 127ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅನ್ವಯವು-ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 89, 90 ಮತ್ತು 91ನೇ ನಿಯಮಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ಅರ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಮಾರಾಟವು ಅಪ್ರವರ್ತನೀಯ ಹಾಗೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಗೆ ಅದು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಲು, **ಮೆರ್ಟ್ ರಾಮಣ್ಣ -ವಿರುದ್ಧ - ನಲ್ಲಪರಾಜು ಮತ್ತು ಇತರರು**⁵, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆಯೂ ಸಹ ಇವರು ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಮಲ್ಜಾರಿಯಾಗಿತ್ತೆಂಬ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮಾರಾಟ ಶೂನ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಕೋರಿ, ತೀರ್ಪು ಋಣಿಯು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಅನುಚ್ಛೇದ 137ರ ಮೂಲಕ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅನುಚ್ಛೇದ 127ರ ಅನುಸಾರವಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸದ್ಯದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ರಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸ್ವತ್ತಿನ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತೇ? ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಪೂರ್ತಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವ ಕಾರಣ, ಸದರಿ ಮಾರಾಟವು ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ

4. (1994) 1 ಎಸ್‌ಸಿ 131

5. ಎಎಆರ್ 1956 ಎಸ್‌ಸಿ 87

ಅಧಿನಿಯಮದ 137ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವು, ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

9. ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತೀರ್ಪುಬಿಡುವ ಕೋರಿಕೆಯ ಸಮರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ವಾದಿಸಿರುವ ಸಂದರ್ಭ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು, ಮಾರಾಟವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಮುಖ್ಯ ಕ್ರಮದೋಷದ ಅಥವಾ ವಂಚನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಎತ್ತಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮಾರಾಟವನ್ನು ಮೀರಿಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವು ತಂತಾನೇ ಶೂನ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ, ಅರ್ಜಿಯನ್ನು 47ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡಿ ಮಾತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯ ಅವಧಿಯು 137ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು, ಇವರು ವರದಿಯಾದ **ಮಾದಪ್ಪ -ವಿರುದ್ಧ - ಅಂಗಪ್ಪ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು** ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ 27ನೇ ಕಂಡಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನೀಡಲಾದ ತೀರ್ಪಿನಡೆಗೆ ಸಹ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ.

10. 1 ರಿಂದ 3 ರ ವರೆಗಿನ ಪ್ರತ್ಯಪೀಲುಧಾರರ ಪರ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲರು, ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಲಾದ ಆದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಾಯಿದೆಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹಾಗೂ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅದನ್ನು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 127ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಅವಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವರದಿಯಾದ **ಮೋಹನ್‌ಲಾಲ್ -ವಿರುದ್ಧ - ಹರಿಪ್ರಸಾದ್ ಯಾದವ್**⁷, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪಿನತ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾ, 60 ದಿನಗಳ ನಂತರ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 89 ಮತ್ತು 90ನೇ

6. ಐಎಲ್‌ಆರ್ 1986 ಕೆಎಆರ್ 2081

7. (1994) 4 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 177

ನಿಯಮದಡಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲು ಅಮಲ್ವಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

11. ಅವರು ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳ ಜಫ್ತಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಚರಾಸ್ತಿಗಳ ಜಫ್ತಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗೆ ಆರ್ಪಿಎಡಿಯಿಂದ ನೀಡಲಾದ ನೋಟೀಸನ್ನು ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆಯೇ ಅವನ ಮನೆಯ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿತ್ತೆಂದು ವಾದಿಸಲು ಒಡಬ್ಬೂ-1/4ನೇ ತೀರ್ಪುಮುಣಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸಹ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಾದವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದ ಸದರಿ ಲಕೋಟೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲಾಯಿತು. ಸದರಿ ಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ಮುಣಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ನೋಟೀಸಿನ ಪ್ರತಿಯಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ನಿಶಾನೆ ಸಿ-1 ಎಂದು ಗುರುತು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಯ ಜಫ್ತಿ ಕೋರಿ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ನಿಶಾನೆ ಸಿ-2 ಎಂದು ಗುರುತು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಹೊರಡಿಸಲಾದ ಜಫ್ತಿ ವಾರಂಟು ಇದ್ದು, ಅದನ್ನು ನಿಶಾನೆ ಸಿ-30 ಎಂದು ಗುರುತು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗಮನಿಸಿತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಪುಮುಣಿಯು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸುಸಂಗತವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಿಗದಿತ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ನಡೆಸಲಾದ ಹರಾಜು ಮಾರಾಟವು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಿನ ಅನುಸಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

12. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90(3)ನೇ ನಿಯಮದನುಸಾರ, ಮಾರಾಟದ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಅಥವಾ

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ, ಅರ್ಜಿದಾರನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ, ಸದರಿ ನಿಯಮದಡಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ, ಅಂಥ ವಾದಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ತೀರ್ಪುಗುಣಿಗಳು ಹೊರಗುಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಹ ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸದರಿ ನಿಯಮದಡಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಫ್ತಿ ಮಾಡದಿರುವುದು, ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಯಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ತಂತಾನೆ ಕಾರಣವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸುವ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ ನಿಯಮದ (3)ನೇ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಅವರು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಯ ಅಮಲ್ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಮಾರಾಟವು ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದಾಗ, ಅಂಥ ಸ್ವತ್ತು, ಅದು ಮಾರಾಟವಾದ ಸಮಯದಿಂದ ಖರೀದಿದಾರನಲ್ಲಿ ನಿಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಮಾರಾಟವು ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದ ಸಮಯದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ವಾದಿಸಲು ಅವರು 'ಸಿಪಿಸಿ'ಯು 65ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಅನುಚ್ಛೇದ 127ರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ 60 ದಿನಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮಾರಾಟದ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ನೀಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟವು ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದ ದಿನಾಂಕದಿಂದಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

13. ಅಪೀಲುದಾರರು ಅವಲಂಬಿಸಿದ **ದೇಶ್ ಬಂಧು ಗುಪ್ತ -ವಿರುದ್ಧ- ಎನ್.ಎಲ್. ಆನಂದ್ ಮತ್ತು ರಾಜಂದರ್ ಸಿಂಗ್ (ಮೇಲನ)**, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿ, ಪ್ರತ್ಯಪೀಲುದಾರರ ಪರ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲರು, ಸದರಿ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, **ಗಜಧರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ- ಬಾಬು ಭಕ್ತ ರತನ್ ಮತ್ತು ಇತರರು**, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಹಿಂದಿನ ತೀರ್ಪಿನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ, **'ಗಜಧರ್ ಪ್ರಸಾದ್'** ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮಾರಾಟವಾಗಬೇಕಾದ ಸ್ವತ್ತಿನ ಅಂದಾಜು ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಡೆಯವರ ಸ್ವಾಧಿಕಾರೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನದೇ

8. (1974)1 ಎಸ್‌ಸಿಆರ್ 372

ಆದ ಅಂದಾಜುವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಂತೂ ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 66(2)(ಇ)ನಿಯಮದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಪುನರವಲೋಕಿಸಿದ ನಂತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದ್ದಾಗ, ಮಾರಾಟದ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ನ್ಯಾಯಿಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಆದೇಶದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದ್ದು, ಅದರಿಂದ ಬಿಡ್ಡರ್‌ಗಳು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಬಹುದು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆಳೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಖರೀದಿದಾರನು ತಾನೇ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಸ್ವತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲು 66(2)(ಇ) ನೇ ನಿಯಮವು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೇಲ್ಕಂಡ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿದೆ. ವಕೀಲರು ಮುಂದುವರೆದು, ತೀರ್ಪುಮುಖ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ನೋಟೀಸು ಜಾರಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಅವನ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು, ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ, ಸದರಿ ನಿಯಮದ ಪರಂತುಕವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಹೊರತು ಹಾಗೂ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 22ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ನೋಟೀಸನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿರದ ಹೊರತು, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 66(2)ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ನೋಟೀಸು ಹಾಗೂ ಅದರ ಜಾರಿಯು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ) ಎಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ತೀರ್ಪಿನ 10ನೇ ಕಂಡಿಕೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 66(2)ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಪರಂತುಕವು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 22ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ನೋಟೀಸನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದ ಅನುಸಾರ ಜಪ್ತಿ ನೋಟೀಸನ್ನು ಸಹ ತೀರ್ಪು ಮುಖ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರು ಗೈರು ಹಾಜರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಾದಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾದ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

14. ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲರ ವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅವಗಾಹಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ,

ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗಳಿಗೆ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ಅರ್ಜಿಯ ನೋಟೀಸನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ? ಮತ್ತು ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ನೋಟೀಸನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿವೆ?

15. ದಿನಾಂಕ 18.04.2011ರಂದು ತೀರ್ಪುಮುಣಿಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣದ ನೋಟೀಸನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅದು 'ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ' ಎಂಬ ಅಂಚೆ ಷರಾದೊಂದಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿತು. ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಯ ಜಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೋರಿ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ಅರ್ಜಿಯ ಮೇಲೆ ನೋಟೀಸನ್ನು ದಿನಾಂಕ 8.11.2011ರಂದು ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದೂ ಸಹ 'ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ' ಎಂಬ ಅಂಚೆ ಷರಾದೊಂದಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿತು. XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಜಪ್ತಿ ವಾರಂಟನ್ನು 07.08.2012ರಂದು ನೀಡಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಅಮಲ್ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅಮೀನನು ತನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ 17.10.2012ರಂದು ಸಲ್ಲಿಸಿದನು. ಡಿಕ್ರಿದಾರನು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 64/66ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ವಾದಕಾಲೀನ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ. 2ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಮಾರಾಟ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 02.07.2013ರಂದು ಮಾರಾಟ ಘೋಷಣಾ ನೋಟೀಸನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿತು. ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು, ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ನೋಟೀಸನ್ನು ಸುಸಂಗತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗಳಿಗೆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಸೂಚಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

16. ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಪುಮಾಡಲು ಸ್ವತ್ತಿನ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಮುಂದುವರಿಯಲಾಗದು ಮತ್ತು ತೀರ್ಪುಮಾಡಲು ನೋಟೀಸು ನೀಡದಿರುವುದು ವ್ಯವಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟವು ಅಕೃತವಾದುದೆಂದು ಘೋಷಣೆಯಾಗಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಸದ್ಯದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪುಮಾಡಲು ಸುಸಂಗತವಾಗಿ ನೋಟೀಸನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಇಂಥ ವಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

17. ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೀಗಿದೆ:

ಡಿಕ್ರಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ಸ್ವತ್ತಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗದ ಮಾರಾಟ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ನಡೆಸಲಾದ ಹರಾಜು ಮಾರಾಟವು ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ? ಮತ್ತು ಇಡೀ ಹರಾಜನ್ನು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೋಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆಯೇ?

ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಡಿಕ್ರಿ ಮೊತ್ತವು ಸ್ವತ್ತಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗದ ಮಾರಾಟದಿಂದ ತೀರುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿದಾರನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅದು ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿದೆ.

18. ಸದ್ಯದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ಸಂಬಂಧ ಯಾವುದೇ ಹಣಸಂದಾಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿರದ ಮತ್ತು ರೂ.5,00,000/- ಗಳವರೆಗೆ ಡಿಕ್ರಿದಾರನ ಬಾಕಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ರೂ.1,20,00,000/- ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಮುಂದುವರೆದಿರುವ ಕಾರಣ ಮಾರಾಟವು ತಂತಾನೇ

ಶೂನ್ಯಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ ತೀರ್ಪುಬುಣಿಗಳು ಸಿಪಿಸಿ 47ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಶೂನ್ಯರಹಿತಗೊಳಿಸಲು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವತ್ಸರವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉದ್ಭವವಾಗುವ ಇತರ ಪೂರಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹೀಗಿದೆ:

ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 127ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವು ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಮತ್ತು 60 ದಿನಗಳು ಮೀರಿಯೂ ಸಹ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಕೋರಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ಅರ್ಜಿಯು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಇದೆಯೇ?

ಈ ಸಂಬಂಧ, ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದರೂ, ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಕಾರರು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ 'ದೇಶ್‌ಬಂಧು ಗುಪ್ತ' ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಉತ್ತರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ತೀರ್ಪಿನ 15ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ:

“ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು, ಶ್ರೀ ಮಾಧವ ರೆಡ್ಡಿಯು, ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90(3)ನೇ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದು, ಅದು “ಈ ನಿಯಮದಡಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು, ಅರ್ಜಿದಾರನು ಮಾರಾಟದ ಫೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರ ಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪುರಸ್ಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ” ಎಂದು ಉಪಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ, ಈ ವಿಶೇಷ ನಿಯಮವನ್ನು 1976ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಧಿನಿಯಮದಿಂದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾರಾಟ ಪೂರ್ವ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಕ್ರಮದೋಷಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ತೀರ್ಪು ಬುಣಿಯು ಜಾಗರೂಕತೆ

ಮತ್ತು ನಿಗಾ ವಹಿಸಲಿ ಎಂಬುದು “ಖರೀದಿದಾರನು ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಲಿ” ಎನ್ನುವಂತಿದೆ. ಅಮಲ್ಲಾರಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಡ ಮಾಡಲು ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಆತ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, 90(3)ನೇ ನಿಯಮವು, ಅವನು ಹಠವಾರಿತನ ಮತ್ತು ಉದ್ಧಟತನಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡ ಪಾವತಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXI ನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ತೀರ್ಪುಮಾಡಲು ಪರಿಹಾರದಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗುವ ಮುನ್ನ ನಿಯಮ 54(ಐಎ)ರಡಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಭಾಗವನ್ನು ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ನೋಟೀಸು ಪಡೆದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ದಿನಾಂಕಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಮೌನಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಅದರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಆ ನಂತರ ಅದರ ಸರಿತನವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟದ ಫೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರನಿಗೆ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಡಿಕ್ರಿ ದಾರನ ಸ್ವಾಧಿಕಾರೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಅಮಲ್ಲಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಫೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮಲ್ಲಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಲವಾರು ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದುರ್ಬಲ ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ___.”

19. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಪುಮಾಡಲು ನೋಟೀಸನ್ನು ನೀಡಿರದಿದ್ದ ಅಥವಾ ಅವನು ಹಾಜರಾಗಿರದಿದ್ದ, ಅಥವಾ ಮಾರಾಟ ಫೋಷಣೆ ಮಾಡಲಾದ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಅವನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ

90ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಕೂಡಲೇ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ, ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗೆ ನೋಟೀಸನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಅವನ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನದ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಭಾಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು 10ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 66(2)ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ನೋಟೀಸು ನೀಡುವುದು, ಪರಂತುಕವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಹೊರತು, ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. (XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 22ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ), ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಲಾದ ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಘೋಷಣೆಯ ಜಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗೆ ನೋಟೀಸು ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದ್ದಾಗ, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ (2)ನೇ ನಿಯಮದಡಿ, ಮಾರಾಟದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ದಿನಾಂಕದ ನೋಟೀಸನ್ನು, 54ನೇ ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆದೇಶದ ಮೂಲಕ ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಹೊರತು, ತೀರ್ಪುಮುಣಿಗೆ 66(2)ನಿಯಮದಡಿ ನೋಟೀಸನ್ನು ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಮೊದಲನೇ ಪರಂತುಕವು ಅಧಿಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ನಿಶಾನೆ ಸಿ 30ರ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ, ನಿಗದಿತ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಅಧಿಸೂಚಿಸಿ, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 54 ನಿಯಮದಡಿ ನೋಟೀಸನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸದರಿ ನೋಟೀಸನ್ನೂ ಸಹ ತೀರ್ಪುಮುಣಿಯು ನಿರಾಕರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ತರುವಾಯ ನಡೆಸಲಾಗಿರುವ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಅಸಿಂಧುಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮತ್ತು ಉದ್ಭವಿಸಲಾದ 'ದೇಶ್ ಬಂಧು ಗುಪ್ತ' ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವಂತೆ, ತೀರ್ಪುಮುಣಿಯು ಅಮಲ್ಜಾರಿ ವ್ಯವಹರಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಡ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ 90(3)ನೇ ನಿಯಮವು ಅವನು ಹರಮಾರಿತನ ಮತ್ತು ಉದ್ಭವಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ದಂಡ ಪಾವತಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

20. ಅದೇ ರೀತಿ, ತೀರ್ಪು ಮುಣಿಗಳ ಪರ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವತ್ಸರವರು, ಸ್ವತ್ತಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು

ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ವಿಫಲವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾರಾಟವು ತಂತಾನೇ ಅಪ್ರವರ್ತನೀಯವಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಶೂನ್ಯವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ, ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ಯಾಗಿತ್ತೆಂಬುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ತೀರ್ಪುಖುಣೆಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯು ಸಹ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಅದು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ, ಅವಲಂಬಿಸಲಾದ **ಮೆರ್ಲೆ ರಾಮಣ್ಣ -ವಿರುದ್ಧ- ನಲಪರಾಖು ಮತ್ತು ಇತರರು (ಮೇಲನ)**, ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಪು ಸದ್ಯದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶಾನೆ-ಎ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅಡಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ಮೂಲ ದಾವೆ ಸಂಖ್ಯೆ 25/1927ರಲ್ಲಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತೇ ಹೊರತು ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅಂತಿಮ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಡಿಕ್ರಿದಾರನು ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಶಾನೆ ಎ. ಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ಅಡವಿಟ್ಟ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಕೋರಿ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. 81 ಎಕರೆ 86.5 ಸೆಂಟ್ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಇಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟವನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಮೂಲದಾವೆ ಸಂಖ್ಯೆ 25/1927ರಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿದಾರನು ವಾದಿಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಅಮಲ್ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲು ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಲಾಯಿತು. ಎದುರುದಾರರು ದಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದರು. ನಿಶಾನೆ ಎ. ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಡಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಡಿಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ, ಸ್ವತ್ತಿನ ಮಾರಾಟವು ಡಿಕ್ರಿಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ವಿಷಯವನ್ನು ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ವಾದಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 47ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಪ್ರತಿಷೇಧದ ಕಾರಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, 47ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಷೇಧವನ್ನು ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಿರದ

ಕಾರಣ, ವಾದಿಗಳು ಡಿಕ್ರಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುತ್ತದೆ.

21. ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಅರ್ಜಿಯನ್ನಾಗಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದಲ್ಲಿ, ದಾವೆಯನ್ನು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 89,90 ಹಾಗೂ 91ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಮಾಡಿದಂತೆ, ಈ ಮಾರಾಟವು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಲಾದ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾಗಿದ್ದು, ಮಾರಾಟವು ಸಿಂಧುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಅನುಚ್ಛೇದ 166 (ಈಗಿನ ಅನುಚ್ಛೇದ 127) ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟವು ಅಪ್ರವರ್ತನೀಯ ಹಾಗೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ ಇದು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಾರಾಟವಾಯಿತೆಂಬ ಮತ್ತು ಆದುದರಿಂದ, ಸ್ವತ್ತಿನ ಮಾರಾಟವು ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶೂನ್ಯವಾಯಿತೆಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯು ಅನುಚ್ಛೇದ 181ರಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ (ಈಗಿನ ಅನುಚ್ಛೇದ 137) ಹೊರತು ಅನುಚ್ಛೇದ 166ರಿಂದಲ್ಲ (ಈಗಿನ ಅನುಚ್ಛೇದ 127).

22. ಮಾರಾಟವನ್ನು ಶೂನ್ಯವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯು, ಸದ್ಯದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಡಿಸಲಾದ ಡಿಕ್ರಿಯೇ ಹೊರತು, ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾದ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಇತರ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮೀರಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಡಿಕ್ರಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸ್ವತ್ತಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗದ ಮಾರಾಟ ಸಾಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಮಾರಾಟವನ್ನು ಶೂನ್ಯಗೊಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕ್ರಮವು ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಎಸಗಿರುವ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ

ಕೃತ್ಯ ಅಥವಾ ಅಕ್ರಮವು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 90ನೇ ನಿಯಮದ (3)ನೇ ಉಪಬಂಧದ ಅನುಸಾರ, ಮಾರಾಟದ ಘೋಷಣೆಯಾದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅರ್ಜಿದಾರನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ, ಯಾವುದೇ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಸದರಿ ಕ್ರಮಾದೇಶದಡಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಉದ್ಧೃತಗೊಳಿಸಲಾದಂತೆ 15ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ 'ದೇಶ್ ಬಂಧು ಗುಪ್ತ' ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಪಡಿಸಲಾಗಿರುವಂತೆ, ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ವಕೀಲ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವತ್ಸರವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾದ ಸ್ವತ್ತು ಒಂದೇ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ, ಈ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ವಿಭಜನೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸ್ವತ್ತಿನ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವ ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನೂ ಎತ್ತಲಾಗಿಲ್ಲ.

23. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ, ನ್ಯಾಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿಯೂ ಸಹ, ತೀರ್ಪುಬುಣಿಗಳು, ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗದೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರದೇ ಆದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ವ್ಯವಹರಣಿಗಳಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು **ಬರ್ಕತ್ ಅಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು -ವಿರುದ್ಧ- ಬದ್ರಿ ನರೇನ್ (ಮೃತ) ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು**⁹, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ತೀರ್ಪಿನ 9 ರಿಂದ 12 ರವರೆಗಿನ ಕಂಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ:

“9. ಡಿಕ್ರಿಯೆ ಅಮಲ್ಜಾರಿಯ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಫ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಹಂತದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

9. (2008) 4 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 615

ಸಂಹಿತೆಯ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 22ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 21ನೇ ನಿಯಮದಡಿ(ಎಸ್‌ಐಸಿ ನಿಯಮ 2) ನೋಟೀಸನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ತೀರ್ಪುಬಿಡುವ ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 23ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 22ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ (1) ನೇ ಉಪನಿಯಮದೊಂದಿಗೆ (2)ನೇ ಉಪನಿಯಮವೂ ಸಹ ಅದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸದಿದ್ದಾಗ (1)ನೇ ಉಪನಿಯಮವು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮುಂದುವರೆದು, ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ಮುಂದಿನ ಹಂತಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಪ್ತಿ ಮಾಡಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೊದಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಆ ನಂತರ, ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದಲ್ಲಿ, ಅದು ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಪ್ತಿಗಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

10. ಆದೇಶವನ್ನು (1)ನೇ ಉಪನಿಯಮದಡಿ ಮಾಡಿರಲಿ ಅಥವಾ (2)ನೇ ಉಪನಿಯಮದಡಿ ಮಾಡಿರಲಿ, ಜಪ್ತಿ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಎತ್ತಲಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು

ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಜಫ್ಫಿ ಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆದೇಶವು ಸಹ, ಅಮಲ್ಜಾರಿ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಆದೇಶವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪುಗುಣಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ನಂತರ, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 22ನೇ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿನ (1)ನೇ ಉಪನಿಯಮ ಅಥವಾ (2)ನೇ ಉಪನಿಯಮದಡಿ ಜಾರಿಯಾದ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಪಾಟು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪುಗುಣಿಯು ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಆ ಆದೇಶದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

11. ಈ ಸಂಬಂಧ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 22ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ತೀರ್ಪುಗುಣಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಣೆಗಾಗಿ ಆದೇಶವು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ಪ್ರಕರಣ 47 ರಡಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಯಾಗಿ ಅಪೀಲು ಹೂಡಬಹುದು. ಅಂದರೆ, ಅದು ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧದ ಅಪೀಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅಂತಿಮ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ನೀಡಲಾದ ಡಿಕ್ರಿಯ ವಿರುದ್ಧದ ಅಪೀಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥವು, ಅಮಲ್ಜಾರಿಯ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಉನ್ನತ ವೇದಿಕೆಯ ಸಮಕ್ಷಮ ಅಪೀಲಿನ ಮೂಲಕ ಬದಿಗಿರಿಸಿದ ಹೊರತು, ಅವುಗಳು ಅಂತಿಮತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಮಲ್ಜಾರಿಯ ಸುಲಲಿತ ಪ್ರಗತಿಯು ವಿಪತ್ತಿಗೊಳಗಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ಜಾರಿ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ತರುವಾಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವು ಪಕ್ಷಕಾರರನ್ನು ಬದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ ವಿವಿಧ ಆದೇಶಗಳ ಬಲದಿಂದ ಅಂತಿಮತೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ ಹಂತವು

ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ತರುವಾಯದ ಹಂತಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ವ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾದ ಆದೇಶವು ತಂತಾನೇ ಡಿಕ್ರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದು ಅಪೀಲು ಮಾಡಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ, ಅದರಂತೆ, ಅದನ್ನು ತರುವಾಯದ ಆದೇಶಗಳ ವಿರುದ್ಧದ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 22ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಜಾರಿಯಾದ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧದ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿನ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧದ ಅಪೀಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಡಿಕ್ರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದಡಿ ಮಾಡಲಾದ ಆದೇಶಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ಅಪೀಲು ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಆದೇಶ 43ರಡಿ ಉಪಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

12. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಪುಮಾಣಿಯು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅವಕಾಶ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿಯಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 23ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಫ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಹಂತಕ್ಕೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು, ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಲು ಅನುಮತಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತದ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಆದೇಶವು ಡಿಕ್ರಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಪೀಲು ಹೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಆದೇಶವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲಾದ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾದ ಹೊರತು, ತೀರ್ಪುಮಾಣಿಯು ತರುವಾಯ, ಅಂಥ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

24. ಆದುದರಿಂದ, ವ್ಯವಹರಣೆಗಳ ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತದಿರುವ ತೀರ್ಪುಮಾಣಿಗಳನ್ನು, ಮಾರಾಟವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದರಿಂದ

ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ತೀರ್ಪು ಋಣಿಗಳು ಹಾಜರಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಸ್ವತ್ತಿನ ಒಂದು ಭಾಗದ ಮಾರಾಟವು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ, ಯಾವುದೇ ಸಲಹೆ-ಸೂಚನೆ ನೀಡದಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟದ ಫೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಅವರು ತಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸದಿರುವುದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಪೀಲುದಾರರ ಪರ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲರು **ಬರ್ಕ್‌ತ್ ಆಲ್** ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿರುವುದು ಸದ್ಯದ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ತೀರಾ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, XXIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 10ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ 60 ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು, ಮಾರಾಟ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿರುವ ದಿನಾಂಕದಿಂದಲ್ಲ. ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 127ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ಅರ್ಜಿಯು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಅವಧಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ವಜಾ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

25. ಆದುದರಿಂದ, ಅಪೀಲುದಾರನು ಮಂಡಿಸಿದ ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಸಹ ಕಾನೂನುಪ್ರಕಾರ ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.